

“Sarayın Sessiz Sırrı”

Harem-i Hümayun’un en iç köşesinde, sedef kakmalı bir sehpanın üstünde tek bir fincan dururdu. Ne kahve konurdu içine, ne dudak değdirilirdi. Çünkü o fincan, yıllar önce sefere çıkan bir paşaya sadakatle veda eden Mahpeyker Hatun’un duasını taşırdı. O günden sonra fincan hiç dolmadı... Ama içindeki hasret, hiç eksilmedi.